



PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

DNR-1.720.54.2019.AK

Warszawa, 27 kwietnia 2020 r.

DECYZJA nr DNR-1/19/2020

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b w związku z art. 10 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa ceramicznej formy do tarty „GINGER” marki AMBITION, o średnicy 24 cm, kod EAN 5904134896957, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę DAJAR spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Koszalinie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że produkt ten, ze względu na niewystarczającą odporność na szok cieplny, nie jest bezpieczny i:
 - a) w przypadku form do tarty „GINGER” marki AMBITION, o średnicy 24 cm, kod EAN 5904134896957, które nie zostały wprowadzone na rynek – zakazuje temu przedsiębiorcy wprowadzania ich na rynek i nakazuje podjęcie czynności niezbędnych do zapewnienia przestrzegania tego nakazu,
 - b) w przypadku form do tarty „GINGER” marki AMBITION, o średnicy 24 cm, kod EAN 5904134896957 wprowadzonych na rynek – nakazuje temu przedsiębiorcy ich natychmiastowe wycofanie z rynku;
- 2) art. 24 ust. 12 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę DAJAR spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Koszalinie do przekazania dowodów wykonania pkt 1 decyzji w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji;



3) art. 33a ust.2 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. formy do tarty „GINGER” marki AMBITION, o średnicy 24 cm, kod EAN 5904134896957, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę DAJAR spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Koszalinie karę pieniężną w wysokości 6 000 zł (słownie: sześć tysięcy złotych) płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 5 sierpnia 2019 r. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr NB.8361.48.2019 oraz NB.8361.48A.2019 dotyczący ceramicznej formy do tarty „GINGER” marki AMBITION, o średnicy 24 cm, kod EAN 5904134896957 (dalej także jako: „forma do tarty”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę DAJAR spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Koszalinie.

Forma do tarty „GINGER” marki AMBITION, o średnicy 24 cm, kod EAN 5904134896957 to okrągła forma do pieczenia o średnicy 24 cm, wykonana z ceramiki. Wnętrze formy jest koloru białego, natomiast zewnętrzne boki formy są w kolorze szarym. Do naczynia włożona jest tekturowa wkładka, na której umieszczono następujące informacje i oznaczenia: „znak firmowy AMBITION, fotografie produktu, wymiary produktu, piktogramy przedstawiające zastosowanie produktu – do piekarnika, mikrofal i zmywarki oraz informacje: wytrzymałość do temperatury +260°C, wysokiej jakości ceramika Q, napis GINGER, dane przedsiębiorcy DAJAR sp. z o.o., ul. Poławska 6, 75-072 Koszalin, Polska, numery tel./fax, www.dajar.pl, informacje: Produkt przeznaczony do kontaktu z żywnością i Wyprodukowano w Chinach, nr partii: 9449, kod EAN: 5904134896957, nazwę produktu – ceramiczna forma do tarty”. Produkt oznaczono ponadto samoprzylepną etykietą zawierającą dane przedsiębiorcy DAJAR sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie z określeniem „importer”. Na spodzie naczynia umieszczono nadruk zawierający: znak firmowy AMBITION, piktogramy informujące o dopuszczeniu produktu do kontaktu z żywnością oraz do używania w kuchenkach i zmywarkach. Do produktu dołączono nadto instrukcję użytkowania sporządzoną w języku polskim. Przedmiotowa instrukcja zawiera w swej treści m. in. opis produktu wraz z jego przeznaczeniem, zasady bezpiecznego użytkowania, ostrzeżenia o zagrożeniach związanych z

używaniem produktu, zalecenia dotyczące jego czyszczenia oraz o sposobie postępowania, gdyby właściwości produktu okazały się niezadawalające.

W trakcie kontroli nr NB.8361.48.2019 i 48A.2019, inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali ocenie organoleptycznej formę do tarty w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami normy PN-EN 13834+A1:2009 „*Naczynia kuchenne. Naczynia użytkowane w tradycyjnych piekarnikach domowych*” (dalej jako: „norma”). Następnie, próbka produktu (w ilości 3 sztuk) została przekazana do badań laboratoryjnych do Instytutu Ceramiki i Materiałów Budowlanych w Warszawie. Zakresem ww. badań objęto ocenę spełniania przez naczynie wymagań w zakresie bezpieczeństwa określonych w pkt 6.1.7 normy PN-EN 13834+A1:2009 („odporność na szok cieplny materiałów kruchych”), z wykorzystaniem metody badawczej wskazanej w pkt 6.2 normy PN-EN 1183:2000 „*Materiały i wyroby przeznaczone do kontaktu z produktami spożywczymi. Metody badania szoku termicznego i odporności na szok termiczny*”.

Badania laboratoryjne wykazały, że trzy sztuki formy do tarty uległy popękaniu przy różnicy temperatur $\Delta t=180^{\circ}\text{C}$ (temperatura pieca $t_1=200^{\circ}\text{C}$, temperatura wody $t_2=20^{\circ}\text{C}$), co jest niezgodne z pkt 6.1.7 normy, zgodnie z którym trzy próbki badanego produktu powinny przejść pozytywnie badanie przy $\Delta t=180^{\circ}\text{C}$ (*vide* sprawozdanie z badań nr 80/P/LB/2019 z 3 lipca 2019 r.).

Dowód: protokół i akta kontroli NB.8361.48.2019 k. 1 - 50 i 48A.2019 k. 1 - 32 akt kontroli Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z ustaleniami inspektorów Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 14 listopada 2019 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę DAJAR spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Koszalinie (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa formy do tarty. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanym produktem, przedstawienie listy dystrybutorów formy do tarty ze wskazaniem ilości produktów dostarczonych każdemu z nich oraz uwzględniającej

jednostkową cenę sprzedaży, a także przekazanie informacji na temat wypadków konsumenckich oraz ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktu ze wskazaniem, czego dotyczyły. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez formę do tarty, powinna przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 14 listopada 2019 r. – k. 7 - 9 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 4 grudnia 2019 r. strona postępowania poinformowała, że nie wpłynęła do niej żadna skarga konsumencka, której przedmiotem była kwestionowana forma do tarty, a także przekazała wnioskowane przez organ nadzoru informacje i dokumenty związane z obrotem tym produktem. Strona postępowania zwróciła się ponadto z wnioskiem o umorzenie postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, argumentując wniosek w tym zakresie i wskazując, że zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy nie daje podstaw do uznania, że będąca przedmiotem postępowania forma do tarty nie jest bezpieczna. W tym zakresie strona postępowania powołała się na zapisy instrukcji użytkowania produktu, zakwestionowała metodologię przeprowadzonych badań laboratoryjnych oraz sporządzone przez Inspekcję Handlową szacowanie ryzyka związanego z używaniem produktu. Strona postępowania przedłożyła ponadto sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr 105/P/LB/2019 z 31 maja 2019 r., przeprowadzonych przez Instytut Ceramiki i Materiałów Budowlanych w Warszawie, dotyczących ceramicznej formy do tarty „GINGER” marki AMBITION, o średnicy 9 cm, kod EAN 5904134896995.

Dowód: pismo strony postępowania z 4 grudnia 2019 r.– k. 10 - 29 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 20 grudnia 2019 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do usunięcia braków formalnych pisma z 4 grudnia 2019 r., poprzez ponowne przedłożenie dołączonych do niego dokumentów spełniających wymogi formalne określone w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Ponadto organ nadzoru wyjaśnił stronie, dlaczego pomimo przedstawionych przez nią argumentów, które w jej opinii nie dają podstaw do zakwestionowania bezpieczeństwa formy do tarty, postanowił podtrzymać swoje stanowisko odnośnie oceny bezpieczeństwa tego produktu, zaprezentowane w piśmie informującym o wszczęciu niniejszego postępowania. W związku z powyższym, Prezes UOKiK wezwał stronę

postępowania do przekazania wszelkich informacji i dowodów, na podstawie których ustaliła bezpieczeństwo produktu będącego przedmiotem postępowania bądź podjęcia działań naprawczych wskazanych w piśmie Prezesa UOKiK z 14 listopada 2019 r. i przekazanie dowodów potwierdzających ich podjęcie.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 20 grudnia 2019 r. – k. 30 - 32 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z 2 stycznia 2020 r., strona postępowania uzupełniła braki formalne pisma z 4 grudnia 2019 r.

Dowód: pismo strony postępowania z 2 stycznia 2020 r. – k. 33 - 47 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 4 lutego 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do umorzenia postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 1 lub pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Jednocześnie Prezesa UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 4 lutego 2020 r. – k. 48 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Strona postępowania skorzystała z przysługujących jej praw i pismem z 26 lutego 2020 r. przekazała instrukcję obsługi produktu będącego przedmiotem postępowania, dokument jego dostawy i fakturę zakupu, deklarację zgodności produktu z wymogami w zakresie bezpieczeństwa produktów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz wyniki badań laboratoryjnych produktu w tym zakresie. Strona postępowania podtrzymała ponadto swoje stanowisko zaprezentowane w piśmie z 4 grudnia 2019 r. wskazując, że kwestionuje sposób przeprowadzenia badania formy do tarty, wnioski, jakie Prezes UOKiK wywiódł z tego badania, jak również moc wiążącą normy PN-EN 1183:2000, na której badanie to zostało oparte.

Dowód: pismo strony postępowania z 26 lutego 2020 r. – k. 53-86 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca DAJAR spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Koszalinie wprowadził ceramiczną formę do tarty „GINGER” marki AMBITION, o średnicy 24 cm, kod EAN 5904134896957 na polski rynek i jest jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się importera produktu, jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania nabyła formę do tarty od chińskiego przedsiębiorcy CHAOZHOU SHUNWEI CERAMICS CO., LTD. Ponadto na formie do tarty zamieszczono dane podmiotu odpowiedzialnego za wprowadzenie produktu na rynek tj.: „DAJAR sp. z o.o., ul. Poławska 6, 75-072 Koszalin, Polska, numery tel./fax, www.dajar.pl”, a kod EAN, umieszczony na produkcie (5904134896957) i zweryfikowany przez Prezesa UOKiK za pomocą wyszukiwarki GEPiR, również wskazuje na przedsiębiorcę DAJAR spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Koszalinie jako na podmiot odpowiedzialny za ww. produkt.

Dowód: faktura zakupu nr SW190121K z 21 stycznia 2019 r. - k. 79 - 80 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z

dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN13834+A1:2009 jest ww. rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa formy do tarty z uwzględnieniem określonych w nich wymagań.

Podstawę do wszczęcia niniejszego postępowania stanowiły wyniki badań laboratoryjnych produktu, przeprowadzonych przez Instytut Ceramiki i Materiałów Budowlanych w Warszawie. Badania te wykazały, że wszystkie badane egzemplarze formy do tarty (trzy sztuki) uległy popękaniu przy różnicy temperatur $\Delta t=180^{\circ}\text{C}$ (temperatura pieca $t_1=200^{\circ}\text{C}$, temperatura wody $t_2=20^{\circ}\text{C}$), co jest niezgodne z pkt 6.1.7 normy, zgodnie z którym trzy próbki badanego produktu powinny przejść pozytywnie badanie przy $\Delta t=180^{\circ}\text{C}$ (sprawozdanie z badań nr 80/P/LB/2019 z 3 lipca 2019 r.). W związku z negatywnymi wynikami badań laboratoryjnych produktu inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że forma do tarty stwarza ryzyko pęknięcia w trakcie użytkowania, a w konsekwencji poparzenia lub skaleczenia się użytkowników.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników.

Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania zakwestionował powyższe ustalenia twierdząc, że zgromadzony w aktach niniejszej sprawy materiał dowodowy nie daje podstaw do kwestionowania bezpieczeństwa produktu i wniósł o umorzenie postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa formy do tarty.

Strona postępowania zarzuciła organowi prowadzącemu postępowanie administracyjne, że przy dokonywaniu oceny bezpieczeństwa formy do tarty oparł się na badaniu, które sprawdza reakcję tego naczynia na tzw. szok termiczny, tj. aplikację cieczy o odmiennej temperaturze (przy różnicy temperatur określonej w pkt 6.1.7 normy PN-EN 13834+A1:2009), wskazując powyższe za nieuprawnione i wyłączone poprzez zapisy znajdujące się w instrukcji użytkowania produktu, która zakazuje takiego postępowania. Strona postępowania wskazała, że zanurzenie rozgrzanych naczyń w wodzie zawsze wiąże się z dużym ryzykiem poparzenia niezależnie od wyników przeprowadzonych badań, o czym wie każdy przeciętny konsument, świadomy również tego, że odporność na wysokie temperatury nie oznacza odporności na „ekstremalny” szok termiczny. Strona postępowania argumentuje, że piekarnik jest niebezpiecznym urządzeniem i od osób z niego korzystających należy oczekiwać znajomości zjawisk fizycznych i wynikających z nich zagrożeń, a zanurzenie rozgrzanej formy w wodzie lub oblewanie jej wodą jest nieracjonalne i nieuzasadnione żadną potrzebą lub celem

kulinarnym. Zdaniem strony postępowania „naturalny” i właściwy sposób korzystania z produktu definiowany jest głównie przez jego cel/zastosowanie oraz uzasadnione oczekiwania konsumenta. Strona postępowania wskazuje, że nazwa produktu będącego przedmiotem postępowania „ceramiczna forma do tarty” wskazuje na jego przeznaczenie wyłącznie do przygotowywania tarty, a teoretyczna sytuacja, którą przedstawia organ, zakładająca korzystanie z produktu do przygotowania dania innego niż tarta, nie może być rozważana na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Strona postępowania stwierdziła, że przepisy kulinarne na dania typu „tarta” nie przewidują dodawania żadnych płynów w trakcie pieczenia, na co jej zdaniem nie pozwala także sama konstrukcja produktu (ok. 2,9 cm wysokości). W konsekwencji ww. poglądów, w opinii strony postępowania badanie, które nie polegało na przygotowywaniu potrawy nie przesądza o bezpieczeństwie lub nie produktu. Innymi słowy strona postępowania nie uznaje, że nieodpowiednia odporność na szok termiczny (ustalona w trakcie badań laboratoryjnych produktu) przesądza o niespełnianiu wymagań bezpieczeństwa przez produkt będący przedmiotem postępowania.

Prezes UOKiK nie uznaje ww. twierdzeń za uzasadnione. Rację ma strona postępowania wskazując, że przy ocenie bezpieczeństwa produktu uwzględnia się m. in. zapisy instrukcji użytkowania produktu, a także wszelkie informacje i ostrzeżenia udostępnione konsumentom wraz z produktem, jednakże przy ocenie tej należy również uwzględnić zwykły (tj. zwyczajowy) lub inny, dający się w sposób uzasadniony przewidzieć, sposób użytkowania produktu przez konsumentów. Nie ulega przy tym wątpliwości, że produkt będący przedmiotem postępowania traktowany musi być jako naczynie żaroodporne, tj. nadające się do użytku w piekarniku, w warunkach oddziaływania wysokiej temperatury. Jednocześnie należy stwierdzić, że sposób użytkowania naczyń żaroodpornych polegający na napełnianiu ich cieczą o temperaturze znacznie różniącej się od tej, która występuje w nagrzanym piekarniku jest zwykłym, a już na pewno dającym się w sposób uzasadniony przewidzieć sposobem użytkowania tego typu produktów. Podobnie ocenić należy zachowanie polegające na okazjonalnym dolaniu do naczynia, które już znajduje się w piekarniku cieczy o odmiennej temperaturze w zależności od potrzeb, w celu poprawnego przyrządzenia potrawy (w opinii organu nadzoru konstrukcja formy do tarty i jej wymiary nie uniemożliwiają dokonania takiej czynności). W związku z powyższym stwierdzić należy, że przedsiębiorca odpowiedzialny za bezpieczeństwo produktu nie może wyłączyć swej odpowiedzialności w tym zakresie poprzez umieszczenie stosownych zapisów w instrukcji użytkowania produktu, które zabraniają zwyczajowego lub uzasadnionego używania produktów danego typu. Nie można bowiem oczekiwać, że konsumenci używający kwestionowany produkt będą napełniać go jedynie cieczą o temperaturze takiej samej czy zbliżonej do tej, która występuje w nagrzanym piekarniku. Nie można także obarczyć ich winą za niebezpieczeństwo związane z użyciem

produktu w odmiennych, wskazanych powyżej warunkach. Przeciętny, świadomy konsument ma bowiem prawo oczekiwać, iż nabywając naczynie żaroodporne przeznaczone do użycia w wysokich temperaturach nie będzie ono stwarzało dla niego zagrożenia lub stwarzać będzie je w stopniu znikomym, dającym się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniać będzie wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Reasumując, nie można uznać za uzasadnione twierdzenia strony postępowania, jakoby ocena bezpieczeństwa produktu zaprezentowana przez organ kontroli (Inspekcję Handlową) była bezzasadna, jako oparta na wprost wyłączonym zapisami instrukcji użytkownika sposobie użycia kwestionowanego produktu, nawet jeśli uznać go za uzasadniony przeznaczeniem produktu i zwyczajowym sposobem jego użytkowania. Organ nadzoru nie uważa również za uzasadnione twierdzenia jakoby nazwa produktu definiowała możliwość jego użycia wyłącznie do dań typu „tarta”, a każde inne zastosowanie produktu było nieuprawnione i błędne, jak zdaje się sugerować strona postępowania. Prezes UOKiK pragnie zauważyć, że strona postępowania w instrukcji obsługi produktu sama wskazała, że: *„naczynia ceramiczne przeznaczone są do pieczenia we wszystkich typach piekarników, podgrzewania potraw w kuchence mikrofalowej. Odporne na temperaturę do $m + 260\text{ }^{\circ}\text{C}$ ”* (vide instrukcja użytkowania – pkt 1 opis produktu – przeznaczenie). Organ nadzoru nie uznaje również, że użycie w instrukcji obsługi sformułowania *„niezastosowanie się do wymienionych w instrukcji użytkowania środków ostrożności narazi użytkowników na wskazane zagrożenia: ryzyko poparzenia oraz ryzyko skaleczenia”* wyłącza odpowiedzialność strony postępowania za bezpieczeństwo produktu, a tym bardziej nie przerzuca jej na użytkowników produktu.

Z tych samych powodów, Prezes UOKiK nie uznaje, że wskazany zapis instrukcji wyłącza możliwość badania produktu na wymagania bezpieczeństwa określone w pkt. 6.1.7 normy, co sugeruje strona postępowania, która twierdzi, że niespełnianie wymagań bezpieczeństwa przez produkt będący przedmiotem postępowania można ustalić tylko poprzez udowodnienie, że przygotowywanie tarty z jej użyciem zagraża użytkownikom. Normy techniczne, w których określono wymagania bezpieczeństwa dla różnego typu produktów i metody badań pozwalające ustalić, czy wymagania te zostały spełnione nie powstają w oderwaniu od rzeczywistości tylko przygotowywane są przez ekspertów w danej dziedzinie techniki i w znacznej mierze zawierają wymagania uznawane na całym terytorium Unii Europejskiej jako pożądane z punktu widzenia bezpieczeństwa użytkowników produktów – w szczególności – konsumentów. Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów, na podstawie której prowadzone jest niniejsze postępowanie administracyjne i w oparciu o wymagania której oceniane jest bezpieczeństwo kwestionowanej formy do tarty nie tylko pozwala, ale wręcz nakazuje dokonywać oceny bezpieczeństwa konkretnego produktu z uwzględnieniem spełniania przez niego wymagań norm technicznych tak samo jak np. obowiązujących w danym

sektorze zasad dobrej praktyki odnoszących się do bezpieczeństwa produktów, aktualnego stanu wiedzy i techniki czy uzasadnionych oczekiwań konsumentów co do bezpieczeństwa produktu (art. 6 ustawy). I tak, zgodnie z przepisem art. 6 ust. 1 ww. ustawy, w przypadku gdy brak jest szczegółowych przepisów Wspólnoty Europejskiej dotyczących bezpieczeństwa określonego produktu, produkt wprowadzony na rynek polski uznaje się za bezpieczny, jeżeli spełnia określone odrębnymi przepisami polskimi szczegółowe wymagania dotyczące bezpieczeństwa produktów. Domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami (art. 6 ust. 2 ustawy). Zgodnie a art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku przepisów, o których mowa w ust. 1, lub norm, o których mowa w ust. 2, albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 13834+A1:2009 jest ww. rodzajem normy, Prezes UOKiK uprawniony jest do oceny bezpieczeństwa formy do tarty z uwzględnieniem wymagań w niej zawartej. Odnosząc się natomiast do kwestionowania przez stronę metodologii badań przeprowadzonych w tej sprawie Prezes UOKiK wyjaśnia, że zakres przeprowadzonych badań laboratoryjnych produktu obejmował sprawdzenie zgodności z wymaganiami pkt. 6.1.7 normy PN-EN 13834+A1:2009, tj. odporności na szok cieplny materiałów kruchych. W tym punkcie normy wskazano, że naczynia powinny być poddane badaniom zgodnie z metodą B opisaną w pkt 6.2 normy PN-EN 1183-2000 „*Materiały i wyroby przeznaczone do kontaktu z produktami spożywczymi. Metody badania szoku termicznego i odporności na szok termiczny*”, a badanie należy przeprowadzić na trzech próbkach przy różnicy temperatur $\Delta t=180^{\circ}\text{C}$, tak jak to miało miejsce w okolicznościach niniejszej sprawy.

Oceniając przekazane przez stronę w toku niniejszego postępowania wyniki badań laboratoryjnych, przeprowadzonych na zlecenie Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przez Instytut Ceramiki i Materiałów Budowlanych w Warszawie (sprawozdanie z badań nr 105/P/LB/2019 z 31 maja 2019 r.), wskazać należy, że dotyczą one innego produktu – tj. ceramicznej formy do tarty „GINGER” marki AMBITION, o średnicy 9 cm, kod EAN 5904134896995 i jako takie, nie mogą być uznane za dowód stojący w sprzeczności z wynikami badań laboratoryjnych produktu będącego przedmiotem niniejszego

postępowania. Na marginesie wskazać również trzeba, że powoływane przez stronę postępowania badania laboratoryjne zostały przeprowadzone identyczną metodą i przez tę samą jednostkę badawczą, jak badania produktu będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Bezpieczeństwa formy do tarty w kwestionowanym zakresie (tj. w zakresie odporności tego naczynia na szok cieplny/termiczny) nie potwierdzają również przedłożone przez stronę postępowania deklaracja zgodności produktu i wyniki badań laboratoryjnych w zakresie spełniania wymagań odnośnie wymogów przewidzianych dla materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością.

Odnosząc się następnie do zarzutu podniesionego przez stronę w toku niniejszego postępowania, związanego z uniemożliwieniem jej złożenia wniosku o przebadanie próbki kontrolnej produktu, w związku z jej zwolnieniem spod zabezpieczenia bezpośrednio po zakończeniu kontroli Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK wyjaśnił stronie postępowania dlaczego nie zasługuje on na uwzględnienie. Stosownie bowiem do przepisu art. 18 ust. 1a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w toku kontroli Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobiera nieodpłatnie trzy próbki produktu, z których jedną przeznacza się do badań, druga stanowi próbkę kontrolną, a trzecia rozjemczą. Próbka kontrolna produktu może zostać poddana badaniom na wniosek złożony przez kontrolowanego przedsiębiorcę, a w przypadku jego niezłożenia w odpowiednim terminie, podlega zwolnieniu spod zabezpieczenia. Z akt kontroli Inspekcji Handlowej przekazanych Prezesowi UOKiK wynika, że po zakończonej kontroli strona postępowania nie złożyła wniosku o przebadanie próbki kontrolnej w wyznaczonym przepisami prawa terminie, w związku z czym została ona zwolniona spod zabezpieczenia przez Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Nie mniej jednak, strona postępowania nadal posiadała możliwość złożenia wniosku o przebadanie zabezpieczonej próbki rozjemczej produktu i tym samym weryfikacji ustaleń kontrolnych. Należy bowiem zauważyć, że próbka rozjemcza produktu może być poddana badaniom na wniosek organu nadzoru (Prezesa UOKiK) lub strony postępowania (zgodnie z art. 18 ust. 1 b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów). O powyższym uprawnieniu Prezes UOKiK informował stronę w toku niniejszego postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu (*vide* pismo Prezesa UOKiK z 20 grudnia 2019 r., str. 5). Strona postępowania nie złożyła wniosku w powyższym zakresie; jednocześnie, w opinii organu nadzoru, nie przekazała dowodów poddających w wątpliwość wyniki badań produktu stanowiące podstawę do wszczęcia niniejszego postępowania. Prezes UOKiK nie uznał więc za zasadne badania próbki rozjemczej kwestionowanej formy do tarty z własnej inicjatywy.

Mając na uwadze nieprawidłowości stwierdzone na podstawie przeprowadzonych badań laboratoryjnych produktu, a także fakt, iż w toku niniejszego postępowania przedsiębiorca będący jego stroną nie przekazał żadnych dowodów potwierdzających bezpieczeństwo formy

do tarty w kwestionowanym zakresie (tj. odporności naczynia na szok termiczny), Prezes UOKiK uznał, iż ceramiczna forma do tarty „GINGER” marki AMBITION, o średnicy 24 cm, kod EAN 5904134896957 stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników. W związku z powyższym Prezes UOKiK stwierdził, że produkt ten nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W przypadku stwierdzenia, że produkt nie jest bezpieczny, Prezes UOKiK stosuje środki określone w art. 24 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 24 ust. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów powyższe środki mogą być stosowane wyłącznie w celu odwrócenia niebezpieczeństwa oraz zapewnienia ochrony zdrowia i życia konsumentów. Środki te można stosować pojedynczo lub łącznie, w zależności od zakresu i rodzaju stwierdzonych niezgodności z wymaganiami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktu, jak również zagrożenia stwarzanego przez produkt.

Ze względu na zagrożenia stwarzane przez formę do tarty, Prezes UOKiK uznał za niezbędne zakazanie wprowadzania przedmiotowego produktu na rynek oraz nakazanie jego natychmiastowego wycofania z rynku. W związku z powyższym, w przypadku naczyń wprowadzonych na rynek niezbędne jest podjęcie działań mających na celu odebranie tych produktów od dystrybutorów i przekazanie Prezesowi UOKiK dowodów tych działań w postaci faktur korygujących. Jeśli dystrybutorzy nie posiadają już form do tarty, strona postępowania powinna przedstawić ich oświadczenia potwierdzające tę okoliczność. Naczynia będące w posiadaniu strony postępowania, jak również odebrane od dystrybutorów, powinny zostać zwrócone do dostawcy (jako dowód należy przedstawić fakturę korygującą) albo zniszczone (jako dowód należy przedstawić protokół likwidacji wraz ze zdjęciami zniszczonych naczyń, dokument przekazania do utylizacji albo fakturę potwierdzającą wykonanie takiej usługi przez zewnętrzny podmiot). Strona postępowania może również przedstawić inne dowody pod warunkiem, że zostaną one uznane za adekwatne i wystarczające przez organ nadzoru.

Zastosowane przez Prezesa UOKiK środki określone w art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów są adekwatne do zagrożenia stwarzanego przez produkt będące przedmiotem postępowania.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż ceramiczna forma do tarty „GINGER” marki AMBITION, o średnicy 24 cm, kod EAN 5904134896957 nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca DAJAR spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Koszalinie naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich – względnie samo zagrożenie nimi – stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców.

Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania, jak również ilość produktów wprowadzonych na rynek. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/9: „Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność”).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że sprzedaż hurtowa naczyń porcelanowych, ceramicznych i szklanych stanowi przedmiot przeważającej działalności gospodarczej strony postępowania (stosownie do danych widniejących w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego), w związku z czym powinna ona być zorientowana w wymaganiach bezpieczeństwa, mających zastosowanie do tego typu produktów. Należy również zauważyć, że norma techniczna, według której było

oceniane naczynie będące przedmiotem postępowania, obowiązują od kilkunastu lat (tj. od 2009 r.), a zatem strona postępowania miała czas, aby zapoznać się z jej wymaganiami i odpowiednio dostosować parametry wprowadzanych na rynek produktów. Na niekorzyść strony postępowania organ nadzoru poczytał również fakt, że wobec strony wielokrotnie toczyły się już postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa wprowadzanych przez nią na rynek produktów (decyzje Prezesa UOKiK nr: 55/2014, 1/2016, 7/2019, 12/2019), w związku z czym, w opinii organu nadzoru rynku, powinna ona wykazać się wzmożoną czujnością w stosunku do wprowadzanych przez siebie na rynek produktów oraz przestrzegać obowiązków nałożonych na nią w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jako okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał fakt, że strona postępowania wprowadziła na rynek jedynie 768 sztuk form do tarty z 9 600 zakupionych przez nią sztuk tego naczynia oraz fakt, że strona postępowania zadeklarowała wstrzymanie sprzedaży 8 832 sztuk form do tarty będących w jej posiadaniu. Ponadto Prezes UOKiK uwzględnił jako okoliczność łagodzącą fakt, iż strona postępowania nie otrzymała skarg i reklamacji konsumenckich ani informacji o wypadkach z udziałem kwestionowanej formy do tarty.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Z przekazanej przez stronę postępowania listy odbiorców produktu wynika, że stosowała ona różne ceny sprzedaży kwestionowanego produktu, w związku z czym Prezes UOKiK przyjął jako średnią cenę sprzedaży jednej sztuki formy do tarty średnią arytmetyczną najwyższej (20,33 zł) oraz najniższej (10 zł) ceny sprzedaży produktu (15,16 zł). W związku z powyższym korzyść majątkowa ze sprzedaży 768 sztuk form do tarty wyniosła 11 642,88 zł.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 6 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego – zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów – do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała

naruszenia prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania wprowadziła 768 sztuk form do tarty na terenie całego kraju, z czego 505 sztuk produktów sprzedanych zostało bezpośrednio konsumentom (tj. na podstawie paragonu). Strona postępowania nie podjęła żadnych działań mających na celu wycofanie kwestionowanych naczyń od ich odbiorców narażając tym samym konsumentów na zagrożenia związane z ich użytkowaniem. Dodatkowo, naczynia żaroodporne należą do kategorii produktów, które konsumenci nabywają z zamiarem dłuższego użytkowania, w związku z czym wzrasta prawdopodobieństwo, że konsumenci posiadają je w swoich gospodarstwach domowych. W konsekwencji, dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone. Strona postępowania wstrzymała co prawda sprzedaż kwestionowanego produktu, jednakże nie podjęła żadnych działań naprawczych w stosunku do egzemplarzy naczyń wprowadzonych na rynek i nie wyeliminowała stwarzanego przez nie zagrożenia. Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto

Niniejsza decyzja, zgodnie z art. 25 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru produktów niebezpiecznych. Zgodnie z § 4 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru produktów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 87, poz. 814), w przypadku decyzji, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności, Prezes UOKiK dokonuje wpisu do rejestru z urzędu po otrzymaniu potwierdzenia doręczenia stronie tej decyzji. Zgodnie z art. 30 ust. 4 pkt 1 i ust. 4b pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK usuwa wpis w rejestrze w przypadku gdy osoba zainteresowana udowodni, że wycofano produkt z rynku, jednak nie wcześniej niż w terminie 6 miesięcy od przekazania przez nią dowodów w tym zakresie.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1-2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 3 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami

administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiszczyć wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.) stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256) w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do

wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

- 5) **Zgodnie z art. 15zys ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 z późn. zm.), w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID, poczynszy od 31 marca 2020 r. bieg terminów procesowych i sądowych w postępowaniach sądowych, w tym sądoadministracyjnych, a także w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres. Jednocześnie jednak, czynności dokonane w tym okresie są skuteczne. Oznacza to, że terminy na skorzystanie ze środków zaskarżenia wskazanych w pouczeniu, rozpoczną bieg po zniesieniu obowiązującego stanu epidemii. W przypadku skorzystania ze środków zaskarżenia w tym okresie, będą one skuteczne.**

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak